

VIIMEISET KIUSAUKSET

Matt. 11:2-10

2. Kun Johannes vankilassa ollessaan kuuli Kristuksen teoista, hän lähetti opetuslapsiaan
3. kysymään häneltä: "Oletko sinä se tuleva, vai onko meidän odotettava toista?"
4. Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette:
5. Sokeita saa näkönsä, rampoja kävelee, pitaalisia puhdistuu, kuuroja kuulee, kuolleita herätetään, ja köyhille julistetaan evankeliumia.
6. Autuas se, joka ei loukkaannu minuun."
7. Heidän mentyään Jeesus rupesi puhumaan kansalle Johanneksesta: "Mitä te lähditte erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa?"
8. Vai mitä lähditte katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua? Hienopukuisethan ovat kuningasten linnoissa.
9. Vai mitä te lähditte katsomaan? Profeettaako? Minä sanon teille: hän on enemmänkin kuin profeetta.
10. Hän on se, josta on kirjoitettu: Minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, ja hän on valmistava sinulle tien.

Pettynyt Jeesukseen

Oletko Sinä joutunut pettymään Jeesukseen?

Kysymykseni koskee tietysti vain sellaisia, jotka ovat oppineet tuntemaan Jeesuksen. Ei sellaiseen henkilöön voi pettyä, johon ei ole koskaan päässyt edes tutustumaan. Kristinuskoon oppijärjestelmänä ja kirkkoon instituutiona ja kristittyihin ihmisiin ovat lukemattomat ihmiset vuosien varrella pettyneet. Näistä pettymyksistä heille on saattanut sitten muodostua vahvoja ennakkoluuloja itse Herraa Jeesusta kohtaan. He ovat saattaneet hylätä Jumalan kutsun sen vuoksi, että sen esittäjät ovat osoittautuneet heidän mielestään mitan täyttämättömiksi. Usein tosin Herran omien töppäykset nostetaan verukkeiksi sille, ettei pohjimmitaan halutakaan kohdata itse Jeesusta.

Herran kohtaaminen

Tällaisten ihmisten soisin sydämestäni tutustuvan itse Herraan. Hänet voi nimittäin oppia tuntemaan. Hän on elävä ja puhuu sanassaan. Tartu Raamattuun ja anna Herran puheen osua omaan tuntoosi, niin saat nähdä kuka ja millainen Hän itse on. Älä tyydy pelkästään toisen käden lähteisiin, sillä ei kaikki se mikä kulkee kristillisen nimellä ole välttämättä Jeesuksesta Kristuksesta kotoisin.

Herra on mahdollista kohdata. Hänellä on jokaiselle vilpittömälle etsijälle paljon kerrottavaa. Hän on valmis avaamaan Sinullekin sydämensä salaisuudet. Hänen kohtaamisensa ei tosin välttämättä ole miellyttävä kokemus ainakaan aluksi. Se taas johtuu siitä, että Jeesus on loppuun asti totuudellinen ja meissä ihmisissä on ilmeinen halu pettää itseämme ja toisiamme. Mutta jos suostut Herran totuuden läpivalaisuun, tulet huomaamaan, että sen takana on suunnattoman suuri rakkaus, joka haluaa tehdä Sinut vapaaksi. Yksikään ihminen ei voi päästä vapauteen muuta kuin tulemalla totuuden valoon.

Herran valo ei pyri musertamaan vaan parantamaan, vaikka hoitotoimenpiteet olisivatkin ajoittain kivuliaita. Herra on armollinen ja etsii pelkästään Sinun parastasi. Hän haluaa antaa Sinulle elämän kuoleman keskelle, valon pimeyteen, ilon synnin tuottaman murheen sijaan ja rauhan levottomaan sydämeesi. Käy siksi sen suuren Lääkärin luo, josta tekstimme kertoo: *"Sokeita saa näkönsä, rampoja kävelee, pitaalisia puhdistuu, kuuroja kuulee, kuolleita herätetään, ja köyhille julistetaan evankeliumia."*

Pettynyt uskova

Mutta on sitten sellaisia ihmisiä, jotka ovat jo saaneet tutustua Herraan Jeesukseen Kristukseen. He ovat Johannes Kastajan tavoin tajunneet, että vain Jeesus on se Jumalan Uhrikaritsa, joka Golgatan ristin tuskillaan ja kuolemallaan sekä voittoisalla ylösnousemuksellaan on ottanut pois maailman synnit. He ovat saaneet omistaa Jeesukselta syntiensä anteeksiantamuksen ja rauhan. He ovat saaneet kokea myös todeksi, että Hän on se suuri Herra, joka kastaa ihmisiä Pyhällä Hengellä. Hän jakaa uskon ihmeellistä lahjaa etsiviin ja janoisiin sydämiin. He ovat saaneet Pyhän Hengen lahjan. Heitä Henki on johdattanut ja vienyt yhä syvemmin tuntemaan Kristuksen salaisuutta.

Mutta sitten tuli kuitenkin päivä, jona he joutuivat syviin epäilyksiin ja vaikeuksiin. He pettyivät Jeesukseen. Tällaisia Herraan pettyneitä uskovia on suurin piirtein yhtä monta kuin vähänkin pitempään uskon tiellä vaeltaneita kristittyjäkin. Lähes jokaisen uskovan elämään jonakin päivänä hiipii pettymys Herraan. Toki moni Herran oma kieltää tämän tuntonsa siitä syystä, että hän hyvin muistaa, miten hyvä Herra kuitenkin on. Hän muistaa kokemaansa rauhaa ja iloa eikä voi millään hyväksyä sitä tosiasiaa, että on kuitenkin pettenyt Herraan.

Syitä

Pettymyksen syyt saattavat olla moninaiset. Joku pettyy Jobin kanssa, kun antamiensa ihmeellisten siunausten jälkeen Herra muuttuikin ikään kuin raatelevaksi pedoksi salliessaan syvälle ruumiiseen ja sieluun asti viiltävää tuskaa. Joku pettyy Herraan, kun kaikki ne suunnitelmat, joita hän Herran kuvitteli siunaavan ja joita hän piti jopa Herran mielen mukaisinakin sortuivatkin tuhkaan. Jotakuta hiertää jatkuva tunto siitä, että Herra ikään kuin "pihtaa" häneltä juuri sitä asiaa, jota hän kokee kaikkein kipeimmin tarvitsemansa.

Odotusten vastainen Jeesus

Lukemattomia miksi kysymyksiä risteilee tällaisten Herraan pettyneiden sieluissa. Kun Jeesus alkoi julkisen toimintansa Johannes Kastajan ohjatessa menestyksekkään julistustyönsä kuulijajoukkoja Herran luo, odotukset olivat korkealla. Niitä ei suinkaan vähentänyt se, että Herra Jeesus teki merkillisiä parantamishmeitä. Johanneshan ei tehnyt yhtään ihmettä, mutta silti hänen saarnansa totuudellisuus oli niin syvää ja luoksensa vetävää, että ihmiset olivat valmiit lähtemään erämaan reunoille asti häntä kuuntelemaan. Jeesuksen opetuksissa oli jotain majesteetillista Kuninkaan valtaa, jonka rinnalla Johannes oli ollut kuin vain Kuninkaan airut. Mutta siitä huolimatta lukemattomat ihmiset jättivät Jeesuksen seurauksen Häneen pettyneinä. Jeesus ei sittenkään vastannut heidän osoituksiaan, vaikka alku olikin ollut todella lupaava.

Missä viipyy oikeus ja vanhurskaus?

Osa Jeesukseen pettyneistä koki varmaa aivan samaa kuin Johannes Kastajakin. He odottivat, että Herra toimisi sen ohjelman mukaan, jonka Johannes oli Hänestä julistanut:

"Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta Hän, joka tulee minun jäljessäni, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään en ole kelvoinen kantamaan. Hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella. Hänellä on viskain kädessään, ja hän puhdistaa puimatantereensa [viljan]. Jyvät hän kokoaa aittaansa, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulesa." (Matt. 3:11-12)

Miksi Herra ei vielä toteuta pyhiä tuomioitaan tässä maailmassa, jossa kaikkalainen vääräys, turmelus, pahuus,irstaus, itsekkyyys, heikkojen hyväksikäyttö, sairaiden ja kärsivien hylkääminen, mammonan hirmuvalta, kovuus, riidat, lasten ja puolisoitten hylkääminen, hillitön himojen mukaan eläminen ja avoin jumalattomuus kasvavat ja rehottavat.

Miksi Herra ei puutu jo asiain kulkuun, kun Hänen omaa nimeään kantava kirkko askel askeleelta on luopunut Hänen totuutensa sanasta tähän maailmaan mukautuen. Miksi et jo Herra nouse ja käy kiivaudessaasi saattamaan oikeudenmukaisuutta ja vanhurskautta maahan? Miksi et Herra jo

anna Pyhän Henkesi puhdistavaa herätyksen tulta? Miksi menettelytapasi näyttävät niin pehmeiltä tämän kovan maailman keskellä.

Kadotettu ilo

Näitä syvässä sisäisessä ahdingossa Herraan pettyneitä löytyy tämänkin päivän seurakunnan keskeltä. Heidän elämänsä ahdistaa usein vielä tietoisuus siitä, että hänen pitäisi olla mallikristitty Herralle vieraan maailman keskellä. Kaiken lisäksi hän tietää, että moni sellainen uskova, jolla asiat näyttävät olevan ihan kunnossa, seuraa ihmetellen hänen - uskonsa tunnustavan ihmisen - ilmeisiä sisäisiä vaikeuksia. Joskus hän aistii noissa uskonystävissä ja muissa ihmisissä tiettyä sääliä häntä kohtaan, jolla uskonelämässä täytyy olla jotain vinossa, kun ilo Herrassa näyttää kadonneen. Joskus häntä suorastaa ärsyttää muiden utelias kiinnostus hänen uskonelämänsä elämänsä kriisistä.

Jeesuksen arvio Johanneksesta

Tekstissämme Herra itse käy käsittelemään niin sisäisiin ahdistuksiin joutunutta Johannes Kastajaa kuin myös niitä ihmisiä, jotka tekivät mielessään vääriä johtopäätöksiä siitä, miksi Johannes oli vaikeuksissa. Käymme "kravunkäyntiä" ja katsomme ensin, mitä Jeesus sanoi Johanneksesta sen jälkeen, kuin Johanneksen opetuslapset olivat palanneet Johanneksen luo vankilaan viemään Jeesukselta saamaansa vastausta.

Tapahtumaa seuranneiden mielissä herännyt epäily, että Johannes Kastaja olisi joutunut pelon valtaan vankilassa, kun hän oli syystä nähnyt, että hänet ehkä tapettaisiin. Oliko lujana Herran profeettana esiintynyt mieskin nyt kuolemansa edessä kuin haavan lehti, jonka usko ei enää riittänytkään? Voittiko kuoleman pelko lopulta tämänkin askeettisen ja lujan miehen? Oliko hän pettynyt Jeesukseen siinä, että tämä ei Kuninkaallisella vallallaan tullut päästämään häntä vapaaksi valhekuningas Herodeksen vankilasta?

Ei mikään pelkuri

Jeesukselle oli tärkeä kertoa näin arvilleille ihmiselle, että Johannes ei ollut sitä tyyppiä:

"Mitä te lähditte erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa?"

Johannes oli luja ja vahva luottamuksessaan Jumalaan. Hänen rohkeutensa ei ollut suinkaan pettänyt. Jeesukselle oli tärkeää, että ihmiset ajattelivat Johanneksesta oikein. Hänelle on tärkeää tänään myös Sinun maineesi ihmisten silmissä. On muuten valtavan suuri lohdutus, että silloin kun Sinulla itselläsi ei ehkä ole mitään keinoja puhdistaa tahrautunutta mainettasi, Herra voi sen tehdä ja on erittäin kiinnostunut tekemään sen.

Masensiko menestyksen puute?

Vai oliko Johannes ehkä joutunut kutsumuskriisiin? Oliko hän ehkä kuvitellut, että Herodes tekisi sittenkin parannuksen aviorikoksessa elämisestä siitä, että oli ottanut veljensä vaimon Herodiaan itselleen vaimoksi - tosin Herodiaan laillisen eroprosessin jälkeen ja Herodiaan suostumuksella. Miksi hänen julistamansa totuuden sana ei kyennyt taivuttamaan kuningasta parannuksen, vaikka sana selvästi osui kuninkaan omaantuntoon asti?

Ei siitäkään ollut kysymys. Jeesus selittää:

"Vai mitä lähditte katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua? Hienopukuisethan ovat kuningasten linnoissa."

Kyllä Johannes tiesi, että vankeus ja kuolema olisivat hänen edessään, kun hän Herran käskystä lähti nuhtelemaan kuningasta synnistä. Johannes tiesi, ettei edessä olisi kuninkaan linnan loisto vaan vankila ja teloitus. Mutta Hän meni kuuliaisena Herralle. Oli hän toki nähnyt lukemattomien muidenkin paaduttavan sydämensä. Papisto oli paatunut. Fariseusten raamatullisuutta korostanut ryhmittymä oli paatunut. Ei Johanneksella ollut suuria kuvitelmia onnistumisestaan kuninkaan

edessä, mutta hänelle olikin ratkaisevaa, pysyikö hän itse uskollisena Kuningasten Kuninkaalle. Johanneksesta tuli tosin hovisaarnaaja, mutta ei silkkipuvussa vaan vangin säkkipuvussa.

Tien valmistaja

Lopuksi Jeesus osoitti kuuliijoilleen millainen suurmies heillä Johanneksessa oli ollut keskellään: *"Vai mitä te lähditte katsomaan? Profeettaako? Minä sanon teille: hän on enemmänkin kuin profeetta. Hän on se, josta on kirjoitettu: Minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, ja hän on valmistava sinulle tien."*

Johanneksen tehtävä tien valmistajana Jeesukselle ei ollut mikään helppo. Hän oli joutunut käyttämään lain "dynamiittia" murtaakseen esteet Jeesuksen evankeliumin julistukselta. Hän oli uhrannut koko elämänsä valmistaakseen Jeesukselle tietä ihmissydämiin.

Suurin ihmisenä

Heti tekstiämme seuraavassa jakeessa Jeesus vielä tiivistäen jatkaa:

"Totisesti minä sanon teille: vaimoista syntyneiden joukosta ei ole noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja, mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän."

Inhimillisellä luonteenlaadulla ja moraalisella elämän puhtaudella mitattuna koskaan ei ole löytynyt ketään toista, joka olisi yltänyt Johannes Kastajan tasolle. Jeesus osasi arvostaa ihmistä myös inhimillisten ominaisuuksien mukaan.

Mutta silti se valo, joka Johanneksella oli vielä Vanhan testamentin "kuunvalo" Jeesuksen Golgatan ristin ja ylösnousemuksen ja Pyhän Hengen vuodattamisen seurauksena loistavan "armon auringon" kirkkauden rinnalla. Uuden liiton Jumalan valtakuntaan päässeille on suotu suunnattomasti suurempi armo kuin Johannes Kastajalle, joka oli kuitenkin ihmisenä suurenmoinen. Taivasten valtakunnan suuruus on siinä, että sen lapsilla on Kristus vanhurskautenaan ja pukunaan. Mutta juuri sitä varten Johannes valmisti tietä ankaralla lain saarnalla, joka ei ollut vain puhetta, vaan jota hän myös koko terävyydessään sovelsi myös itseensä.

Mikä sitten oli kriisin syy?

Kuitenkin Johannes Kastaja oli vankilassa todellisissa vaikeuksissa, mutta mistä syystä sitten? Kysymys, jonka hän lähetti opetuslapsensa esittämään Jeesukselle kertoo sen:

"Oletko sinä se tuleva, vai onko meidän odotettava toista?"

Eikö Johannes itse ollut osoittanut Jeesusta ja huutanut kansalle:

"Katso, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnin!"

Miksi hän nyt asettaa kyseenalaiseksi sen, minkä vuoksi hän oli niin kokosydämisesti tehnyt työtä? Siksi, että Herran toiminta ei näyttänyt etenevän siihen suuntaan ja sillä nopeudella kuin Hän oli odottanut. Kun koko kansakunta oli syvässä alennustilassa, miten Jeesuksella riitti aikaa ja energiaa keskittyä yksittäisten sairaiden parantamiseen.

Maa oli syvässä pimeydessä, miksi Jeesus julisti niin paljon evankeliumin hyvää sanomaa? Eikö Messiaan olisi pitänyt lähteä toteuttamaan kuninkaallista tehtävänä - ottaa valta, kitkeä vääryys ja pahuus maasta? Mistä tämä viivyttely, mistä tämä ällistyttävän lempeä lähestymistapa? Eivätkö Vanhan testamentin profetiat puhu Messiaasta, joka tuo oikeuden ja vanhurskauden valtakunnan?

Johannes Kastajan suuri ongelma oli siis siinä, ettei Hän ymmärtänyt Jeesuksen menettelytapoja. Asia vei hänet syvään sisäiseen kriisiin, jota tietenkin kärjistikivät rajut ulkoiset olosuhteet.

Pyydä kriisissä apua suoraan Jeesukselta!

Johanneksen menettelytapa kriisinsä keskellä oli oikea. Se antaa meille ohjeen siitä, miten meidänkin tulee menetellä, kun aidot epäilykset ja vaikeudet kohtaavat meitä suhteessamme

Herraan. Hän esitti kysymyksensä ja vaikeutensa peittelemättä ja kaunistelematta suoraan Herralle.

Jeesus on aina ollut valmis vastaamaan rehellisille epäilijöille. Hän on aina valmis ottamaan vastaan epäuskoiset Tuomaat, jotka ovat avoimia sydäntensä vaikeuksien kanssa. Sensijaan Hän vihaa Juudaan suudelmia, jotka ovat täynnä petosta ja valhetta.

Herran vastaus

Jeesuksen vastaus on ainakin yhtä yllättävä, kuin Johanneksen kysymyksenkin:

"Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette: Sokeita saa näkönsä, rampoja kävelee, pitaalisia puhdistuu, kuuroja kuulee, kuolleita herätetään, ja köyhille julistetaan evankeliumia."

Jeesus vastasi Johannekselle viittaamalla Vanhan testamentin profetiaan, juuri siihen, joka Johanneksen sisäisen ongelmankin oli herättänyt. Itse asiassa Jeesus toisti osan siitä profetiasta, jonka Hän oli Nasaretin synagogassa.

Niin kuin silloin, niin nytkin Hän lainasi Jesajan kirjan profetiasta vain sen alkuosan. Nasaretissa Hän oli lopettanut kesken lauseen pilkun kohdalla ja sulkenut kirjan sanoen: *"Tämä kirjoitus on tänään käynyt toteen teidän korvienne kuullen."*

Syy oli ilmeinen. Profetia oli toteutumassa kuulijoiden silmien edessä vain siihen asti. Mutta profetian jatkokin tulisi kyllä aikanaan toteutumaan. Koko profetia kuuluu:

*Herran, Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kirvoitusta, julistamaan Herran otollista vuotta ja **meidän Jumalamme kostonpäivää, lohduttamaan kaikkia murheellisia, panemaan Siionin murheellisten päähän - antamaan heille - juhlapäähineen tuhkan sijaan, iloöljyä murheen sijaan, ylistyksen vaipan masentuneen hengen sijaan, ja heidän nimensä on oleva "vanhurskauden tammets", "Herran istutus", hänen kirkkautensa ilmoitukseksi.** (Jes. 62:1-3)*

Jeesus tulee takaisin

Tulee se päivä, jona Jeesus Kristus tulee takaisin. Tulee Jumalan vanhurskaan tuomion "kostonpäivä eli päivä, jona Jumala palkitsee", jolloin kaikki synti, vääryys, pimeys ja kuolema lopullisesti hävitetään. Alkaa juhlapäähineiden, iloöljyn ja vanhurskauden suuret juhlat, Karitsan häät. Silloin Jeesuksen toisessa tulemisessa pääsemme kirkkauden valtakuntaan ja koko meidän olemme siellä on oleva Kristuksen ja Isän kirkkauden ilmoitukseksi.

Jeesus lopetti siis kesken lauseen, koska nyt vielä jatkuu armon aika. Mutta se päättyy kerran, ehkä pikemmin kuin aavistammekaan ja tulee se toinen päivä, jona Jeesus tulee avaamaan uudestaan saman Jesajan kirjan kohdan ja tulee lausumaan taivaallisessa seurakuntakokouksessa: "Tänään on myös tämä jatko toteutunut teidän silmienne nähden."

Jeesus halusi siis sanoa Johannekselle:

"Olet aivan oikeassa. Kyllä Messias tulee tuomaan täydellisen rauhan valtakunnan, mutta sitä ennen on armon evankeliumin aika. Älä ole huolissasi, jatkokin kyllä toteutuu. Mutta huomaa myös alku. Nyt olen Messiaana toteuttamassa profetian alkua. Älä juokse asioiden edelle. Odota kärsivällisesti. Voit luottaa siihen, että lupaukseni suuresta täyttymyksestä toteutuu yhtä varmasti kuin nämä merkit, joita nyt olen tekemässä."

Katso Jumalan Karitsaa!

Jeesus sai osoittaa nyt vuorostaan Johannekselle, että Hän on se Jumalan Karitsa, joka ottaa ensin pois maailman synnin, sitten julistaa syntien anteeksiantamuksen evankeliumia ja lopulta tulee poistamaan kaiken synnin maailmankaikkeudesta. Tulee vielä ilonöljyn, vanhurskauden tammien juhla, joissa Herran koko kirkkaus ilmestyy.

Älä loukkaannu Herran tiehen!

Sitten Jeesus vielä lisäsi suurella rakkaudella:

"Autuas se, joka ei loukkaannu minuun."

Herran tiet eivät ole meidän teitämme. Emme lähes tulkoonkaan aina ymmärrä Hänen ajatuksiaan, mutta voimme siitä huolimatta laskea koko painomme Hänen varaansa, sillä Hänellä on armon evankeliumi julistettavaksi myös meille pettyneille kristityille. Autuutta, onnea on jäädä Hänen varaansa.

Johannes sai vastauksen, joka toi hänen sydämelleen levon. Uskoen Jeesukseen omana Messiaanaan hän sai pian tämän jälkeen käydä mestauspölkylle.

Herra riittää

Viime kädessä kaikkien meidän Herraan pettyneiden vastaus on tuo sama. Herra ja Hänen sanansa riittävät. Hän on valmis tulemaan luoksesi, kertomaan Sinulle, että Hän on suunnattomasti enemmän kuin, mitä vielä olet päässyt Hänestä ymmärtämään. Silti jo nyt saat Golgatan ristin ja ylösnousemuksen voiton tähden levätä rauhassa. Synti ja kuolema ei voi riistää Sinua Herran rakastavista käsistä. Tulee vielä se päivä, jolloin kaikki on uutta ja kirkkaus loistaa. Älä loukkaannu, vaikka Herra veisikin Sinua nyt kipeitä ja vaikeita polkuja. Hän kyllä tietää, mitä on tekemässä. Hänellä on armon ajatukset Sinua varten. Hän antaa Sinulle tulevaisuuden ja toivon. Tyydy Häneen, Hän riittää Sinulle!

Ito Boofussa

Lopuksi pieni esimerkki siitä, miten Hera hoitaa työssään pettyneitä omiaan. Tapahtuma tulee Japanista pastori Eiichi Itoon elämästä noin vuodelta 1933. Hän kertoo miten hän sai äkillisen siirron lupaavasti alkaneesta kasvavasta Osakan seurakuntatyöstä pikkukaupunkiin Länsi-Japanin Boofuun. Hänen unelmanaan oli päästä lähetystyöhön Kiinaan, mutta se ovi ei vielä ollut auennut. Hän kertoo itse näin:

"Boofun seurakunta oli todella pieni. Jäseniä oli vain viisi kuusi ja jumalanpalveluksissa kävi samainen määrä ihmisiä. Sunnuntain iltakokouksissa ja rukouspiireissä ei käynyt juuri kukaan. Seurakunta eli taloudellisesti täysin erään Yhdysvaltalaisen lähettyksen avustusten varassa. Niin oli jatkunut jo 42 vuotta.

Yhtäkkäinen muutos Osakan kolmen lupaavasti kasvavan seurakunnan innostavasta työstä maaseudun pikkukirkkoon oli minulle masentava kokemus. Osaksi se johtui siitä, että olin vielä kypsytön uskossani. Tein aluksi työtä turhautuneesti ja passiivisesti ja toivoin pääseväni sieltä mahdollisimman pian Mantsuriaan. Elämä tuntui ankealta.

Pari kuukautta Boofuun tuloni jälkeen Herra puhutteli minua voimakkaasti lukiessani Johanneksen evankeliumin 21. lukua. Ylösnoussut Herra kysyy siinä kolmesti Pietarilta: "Rakastatko minua?" Pietarin vastattua kolmesti myöntävästi Herra antoi hänelle tehtävän: "Ruoki minun karitsoitani," ja "Kaitse minun lampaitani". Tajusin, että Jeesuksen rakastaminen merkitsee Herran lampaiden eli seurakuntalaisten rakastamista. Turhautuneisuuteni ja pettymykseni siitä, että olin ikään kuin saanut alennuksen urallani, kun minut oli siirretty vilkkaasta Osakan evankelioimistustyöstä pieneen maaseutukirkkoon, ja ärtymykseni siitä, että ihmisiä ei tullut kokouksiin, johtuikin pohjimmiltaan siitä, että en rakastanut kalliita sieluja.

"Kadu in ja rukoilin:

"Herra, olen koko ajan ajatellut Mantsuriaan lähtöäni. Kun olet lähettänyt minut tähän seurakuntaan, minun olisi pitänyt kaikin voimin ja koko sydämestäni antautua näiden harvojen ihmisten sielunhoitoon ja evankeliuminjulistukseen. Mutta en ole rohkaissut veljiä ja sisaria. Osanottajien vähyyteen pettyneenä olen kohdellut heitä kylmästi ja pitänyt saarnani sisäisesti suuttuneena. Olen epäuskoinen ihminen. Anna Herra anteeksi! Ymmärrän nyt, että Sinä tahdot minun tekevän seurakuntatyöni koko sydämestäni ja antaumuksella tällä Sinun osoittamallasi paikalla, vaikka en Mantsuriaan pääsisikään. Herra johdata minua! Seuraavana sunnuntaina saarnassani kerroin, miten Herra oli taivuttanut minua parannukseen ja pyysin seurakuntalaisilta anteeksi kylmää asennettani heitä kohtaan.

"Nyt jumalanpalvelukseen alkoi tulla lisää ihmisiä. Kolme kuukautta seurakuntaan tulostani kävijämäärä nousi sunnuntaisin 20-30 ja kolehditkin kasvoivat huomattavasti."

Apu myös Sinulle

Jos Sinäkin taivut Herran edessä parannukseen ja pyytämään apua Häneltä itseltään, Herra voi muuttaa sydämesi ja saat katsella jälleen toivon silmillä tulevaisuuttasi. Meillä on Herra, joka haluaa julistaa Sinulle pettyneelle omalleen: "Katso minun verihaavojani, katso miten Sinua rakastan. Saat kaikki syntisi anteeksi. Olen kanssasi tänäänkin!"